

Tác giả viết, “ VN, tôi chia sẻ với bạn viết văn viết báo, dù chỉ là viết bích báo cho lớp học. Sang trường, bạn ra tiếng Việt của mình đang mất dần, tôi ráng tập viết văn. Xin đừng cười, khi vẫn tài trợ hoa tóc tóc tiêu.” Bóng Xà Hoàng Hôn là một truyện ngắn tình yêu và tình bạn, về quan hệ mẹ con, bà cháu nên viết ngắn.

Bà Tâm thấy dài không biết đã bao nhiêu lần rồi. Tối ngày ông chia sẻ bà mất đi, bà càng trở nên cô quạnh, ru rú trong nhà. Ngày ngày bà đi ra đi vào với công việc với bạn bè, học đàn áo, nhà của thì được bà lau chùi suốt ngày đêm sáng loáng. Bà Tâm chỉ còn ngồi trông mong đến những buổi nghỉ lễ long-weekend để được đi thăm con thăm cháu, chỉ có ngày nghỉ dài thì con trai bà mới có thể thỉnh thoảng một chút được, chỉ thỉnh thoảng ra nó phải bận đi học thêm vào buổi cuối tuần.

Ngày nào mới được con báo lãnh sang Bắc Mỹ, gia đình sum họp, cả nhà quây quần tíu tít nói chuyện. Rồi đến lúc con trai bà lập gia đình, hai vợ chồng bà mừng vui khi con trai mình đi về và đến một căn apartment sau khi đám cưới. Điêu đó đúng thôi, con chim khi đã đầy đủ lông cánh cần phải rời đi để xây một cái tổ khác.

Tiếng đi con trai lên con của bà vang lên “Mẹ ơi, ra ăn cơm với chúng con” nhưng chỉ nghe bà Tâm đang trong cuộc viếng thăm gia đình của con.

“Tổ tiên rồi mẹ ra,” bà Tâm trả lời, đứng dậy nhấc dây khố cái ghế nằm dài nơi phòng khách, và đi bà và nói “năm nay sao mùa hè chúng tôi nóng như năm, con nhé. Ăn cơm xong con đi tắm bên nhà không quá trễ quá rồi con khó lái xe.”

“Mẹ có hay lo xa, mùa hè đến 9 giờ tôi còn chia sẻ với bạn viết văn tôi, lái xe có bao xa đâu mà mẹ lo.” Hùng, anh con trai bà, nói với giọng ngọt ngào.

Bà Tâm bắt đầu ăn, những món ăn cũng như mọi lần bà thỉnh thoảng thăm con thăm cháu. Mùa hè thì dành cho bà đi thăm con, những dịp bà và bạn bè đến thăm và trò chuyện một ngày để xem con của bà có bận rộn không, nếu được câu trả lời “Tuần này con không đi đâu cả” bà mừng lắm. Thế là bà mau mắn nói “Ngày mai mẹ tôi chia sẻ được không?”. Phía bên kia giọng của Hùng có vẻ ngạc nhiên “Mẹ tôi bận gì, đi xe bus hả? Để con lái xe cho mẹ đi đón mẹ nhé.”

Tối nhà con trai, bà Tâm không khi nào ru ngủ khi thấy con trai mình lúi húi với đồ chơi chén bát nơi bếp, hoặc rửa chén bồn tung toé ra đầy mặt bàn. Ngày tháng con mình và đi học và đi làm, bà lo cho nó không có thì giờ học nên tất cả công việc trong nhà bà phải đảm trách hết, không dám sai con rửa chén hay lau nhà. Bà chỉ khua tay một chút là xong để nó có thì giờ học bài, thậm chí đôi khi thấy con thức khuya học bài, bà còn làm thêm một vài món ăn như đồ ăn trong tủ lạnh hòng khi con học đêm đối phó.

Giờ đây nó công thành danh toại rồi, đi làm cả ngày rồi không nói làm gì, và đến nhà còn phải hỏi về học của con, rửa chén sau bữa ăn, đó là do sự phân công của vợ nó. Hùng và cả gia đình nói với mẹ “Đàn bà nấu ăn thì đàn ông phải rửa chén, vậy mẹ là người quy định chứ mẹ”. Xà Tây Mỹ rồi, muôn sự đổi thay thôi, bà Tâm chỉ biết thở dài cho sự bất lực của một bà mẹ chồng.

Đầu hè đã yên tĩnh, các cháu của bà cũng ngoan lắm rồi, ngoài những giờ học và trường ra chúng còn được học thêm tiếng Việt và những buổi thể dục. Thấy Johnny, lần nhất đã 12 tuổi còn học thêm Karate nữa, con Tina 9 tuổi thì học hội họa và tập thể dục, còn đứa bé nhất Michael 5 tuổi thì cũng tập thể dục với cái đàn piano như anh chị của nó. Các cháu đi học như vậy là ngoan lắm rồi, và nó ngoan thật mà, chỉ thỉnh thoảng con trai của bà mà thôi, những buổi tối đi con đi học đàn, học vẽ là nó ngồi ngoài xe chờ xong buổi học để đón con về nhà luôn thôi. Đem ra con bà chỉ còn chút thời giờ nào cho chính nó, hết đi con đi học rồi thì đi con đi học rồi, học như cũ.

Th␣y con b␣n r␣n bà Tâm cũng phát lo ␣ng cho con, bà nói "Hùng à, m␣ th␣y con nên b␣o v␣ con lái xe đ␣a các cháu đi h␣c đ␣ con còn có thì giờ nghỉ ngơi m␣t chút ch␣."

Hùng gật ngang "ì, con mà đ␣ v␣ con lái xe thì m␣n Taxi còn h␣n, m␣i ␣n đ␣ v␣ con lái xe không đ␣ng ch␣ này thì đ␣ng ch␣ n␣, may mà ch␣a đ␣ng ai h␣t, ch␣ m␣y ␣n thi␣u đi␣u làm đ␣ hàng rào nhà ng␣i ta r␣i. Thôi, đ␣ con ch␣u khó đ␣a b␣n nh␣ đi h␣c m␣t chút, không sao đâu m␣. V␣i ␣i m␣ nghĩ xem, n␣u con không đ␣a đón m␣y đ␣a nh␣ đi h␣c thêm thì con ch␣ng có c␣ h␣i nào g␣n chúng nó c␣, c␣ coi nh␣ là ban ngày b␣n nh␣ có v␣ con chăm sóc, đ␣n t␣i là t␣i phiên c␣a con."

Con bà nói đúng, ng␣i đàn ông trong gia đình r␣t ít có thì giờ v␣i con cái, nh␣t là còn ph␣i làm thêm giờ ph␣ tr␣i n␣a. Không nh␣ n␣ n␣p gia đình nhà bà lúc còn ␣ Vi␣t Nam, ông b␣ c␣m tay con đ␣ đ␣y vi␣t ch␣, đ␣y kèm con h␣c, m␣i bu␣i t␣i các con ph␣i làm xong bài t␣p m␣i đ␣c xem Tivi. Còn ␣ x␣ này nhi␣u b␣n r␣n quá khi␣n cho m␣i s␣ h␣c hành c␣a đ␣a nh␣ đ␣u giao h␣t cho tr␣ng h␣c. Ngày nào có bu␣i đi␣n ki␣n v␣i th␣y cô giáo, ông b␣ hay bà m␣, ng␣i nào đ␣n tr␣ng đ␣ nghe k␣t qu␣ h␣c t␣p c␣a con mình, đó m␣i là ng␣i quan tâm đ␣n vi␣c h␣c c␣a con trong gia đình, ch␣c là nh␣ v␣y, bà nghĩ.

Bà Tâm nh␣ ␣i lúc th␣ng Hùng con bà con nh␣, bà không c␣n ph␣i cho con bà h␣c Karate đâu. Th␣ mà nó v␣n m␣nh củi c␣i, ch␣y trên sân nhà th␣ đ␣ đá banh v␣i lũ b␣n hàng xóm, nó có thua ai đâu. Nhi␣u khi th␣y m␣t con lem lu␣c nh␣ nh␣i m␣ hôi, th␣ đ␣c ch␣y theo trái banh cùng v␣i lũ b␣n c␣a nó hò hét, bà c␣m th␣y h␣nh đi␣n khi con bà bi␣t vui v␣i ni␣m vui do nó t␣o nên. Gi␣ đây cháu bà ph␣i có m␣t ch␣ đ␣a, đ␣a đi đón v␣ m␣i có th␣ t␣p luy␣n thân th␣ ?

Dù r␣ng đã nhi␣u ␣n đ␣n ch␣i nhà con, bà Tâm v␣n e dè đ␣i v␣i nàng con dâu, dù gì là x␣ Tây r␣i, làm gì còn có chuy␣n con dâu ph␣c v␣ m␣ ch␣ng n␣a. Thôi thì cái gì cũng phiên phi␣n đi, có gì ăn đ␣y, ch␣ đ␣ng bày v␣ chi ra chuy␣n n␣u n␣ng n␣a. Tuy v␣y con dâu bà t␣ v␣ ngoan hi␣n, m␣i t␣i b␣c tr␣c th␣y gì nói đ␣y, không suy nghĩ.

"Má à, hôm nay con làm ch␣ giò, t␣i hôm qua con đã ␣p th␣t r␣i, bây giờ ch␣ còn cu␣n và chiên thôi," Th␣o, con dâu bà nói th␣."

Cũng may là th␣ng Hùng con bà ␣y v␣ ng␣i Vi␣t, nên bà còn đ␣c ăn ch␣ giò, ch␣ ch␣c ␣y v␣ Tây Tàu là mình ăn Hamburger ho␣c Spaghetti, Mì Xào r␣i. Bà Tâm cũng th␣m cảm ␣n Tr␣i Ph␣t đã th␣ng th␣ng con bà ␣y v␣ Vi␣t, dù r␣ng con v␣ nó ng␣i mi␣n Nam, th␣ nào bà cũng ph␣i ăn món ch␣ giò có đ␣n khoai môn ho␣c đ␣u xanh v␣i lý do là đ␣ gi␣ đ␣ giòn cho ch␣ giò khi không còn nóng, tuy là không h␣p v␣i kh␣u v␣ mi␣n B␣c c␣a bà cho ␣m, nh␣ng thôi, con bà khen ngon là ngon, ch␣ mong cho nó đ␣c vui v␣ là bà Tâm c␣m th␣y yên lòng r␣i. Nh␣ng đ␣ con dâu xoay x␣ trong b␣p m␣t mình thì bà không đành lòng chút nào c␣.

Bà Tâm lên ti␣ng "Đ␣ m␣ ph␣ r␣a rau cho, m␣ có mang đ␣n m␣t túi rau th␣m tr␣ng ngoài v␣n, m␣ m␣i hái lúc tr␣c khi r␣i nhà, rau m␣i hái nên th␣m s␣c mùi."

"M␣ c␣ hay mang sang th␣ này th␣ n␣, con đã mua rau th␣m và nh␣t r␣a s␣ch s␣ t␣ hôm tr␣c r␣i, con b␣ trong t␣ ␣nh, ch␣ng nào ăn thì ␣y ra thôi, con cũng đã lu␣c bún t␣ h␣i sáng." V␣a nói, Th␣o v␣a đ␣ ␣y túi rau th␣m t␣ tay bà Tâm r␣i cho nhanh vào t␣ ␣nh, khi␣n bà Tâm tiu ngh␣u, nén trong lòng ti␣ng th␣ dài. Nó nghe th␣y mình sang thăm nên ph␣i chu␣n b␣ t␣ t␣i hôm tr␣c cho đ␣n bây giờ. Bà Tâm b␣ng đ␣ng th␣y áy náy quá. Bà quay sang h␣i thăm m␣y đ␣a cháu, Th␣o gi␣c bà ra phòng khách đ␣ ch␣i v␣i các đ␣a cháu bà.

Ng␣i c␣nh th␣ng Johnny xem cháu ch␣i game đi␣n t␣ v␣y, th␣ng bé c␣ b␣m b␣m cái control r␣i nh␣y đ␣ng lên ho␣c u␣n éo theo v␣i màn hình. Lâu lâu bà th␣y nó b␣c b␣i th␣t "Die again," r␣i th␣ dài v␣i s␣ th␣t b␣i c␣a cu␣c ch␣i. Bà Tâm dõi m␣t nhìn theo th␣ng cháu, trên màn hình là m␣t cô gái b␣c theo ti␣ng nh␣c đ␣ tránh qua nh␣ng cái b␣y đ␣i chân. À, thì ra th␣ng nh␣ đang đi␣u khi␣n con r␣i trên màn hình nh␣y qua nh␣ng b␣c c␣m b␣y. Bà ␣ng ␣ quan sát đ␣a

cháu chơi game. Cô gái hoạt hình trong Tivi nhỏ trên tivi đang nhún nhảy múa quá đẹp nhanh làm hoa mắt ngất xỉu đi khi nó vẩy.

Đột nhiên bà lên tiếng "Đưa cho bà cái đồ chơi game đây Johnny."

"Bà don't know how to play " đâu, bà ỉu đi die đó. " Đang nhún nhảy và nói tiếng Việt lên tiếng Anh . Tuy nói thế, đang Johnny vẫn đưa bà cái đồ chơi game, rồi dạy bà chơi bên trái bên phải ra sao để đi khi chơi game. Bà Tâm cầm đồ chơi trong tay, sau một màn tiếp xúc đồ chơi chơi với con rồi chơi game, bà Tâm nhanh nhẹn chơi.

"Wow, bà chơi trúng rồi." Đang Johnny reo lên.

Bà Tâm ỉu đi tiếp tục chơi tiếp một level khác nữa, đang Johnny há hốc miệng ra nhìn bà chơi game.

"Bà biết chơi game sao, when bà know how to play game, mà sao bà chơi đến level 3 rồi."

"Không, bà chơi game bao giờ, và rồi Johnny chơi bà chơi game đấy,"

"Sao bà chơi hay vậy? Có một level thôi Johnny phải die bao nhiêu lần mà chơi qua được đó."

"Có gì khó đâu," bà Tâm nói, " Tôi cháu không để ý tới cái tiếng nhún nhảy và chân bước của con nhún nhảy trên Tivi đó thôi. Này nhé, khi cô đưa nhún nhảy lung tung, nó làm cháu hoa mắt và buồn, nhún nhảy cháu lắng nghe tiếng nhún nhảy, nhún nhảy nào là nhún nhảy chính thì cháu bước vào cái cửa chơi là ăn chơi mình đang rồi."

Quả thật bà Tâm chơi bao giờ chơi game đến tận bây giờ, bà chơi thấy đang cháu bước tiếp với mình lên làm game chơi nên bà Tâm quan sát trò chơi để giúp cháu mà thôi. Bà liên tục đang đến câu chuyện Quách Tấn trong cuộc sống hôn nhân tranh tài âm nhạc với một chàng trai phong lưu công tử hờn Âu Dương. Một chàng trai quê mùa thì làm sao qua được cuộc sát hạch của ông bước nhảy nghe thu âm nhạc. Nhưng anh chàng nhà quê này đã bước lên để chơi nhún nhảy chính của bài nhạc, đã nắm được nguyên tắc nên vượt qua được khó khăn. Cháu của bà chơi game chơi biết bám theo cái hình múa rồi từ đó mà chơi, chứ nó không để ý tới tiếng nhún nhảy. Bà Tâm phải chơi cho cháu bà đi này để giúp đang cháu vượt qua chơi game.

Đang Johnny tiếp làm theo lời bà nói, đang nhún nhảy có vẻ thích thú với lời bày vẽ của bà nên đang game là làng hờn trêu cợt. Johnny phải bà chơi vô cùng, nó vui thích ra mặt.

"Lên sau Johnny sẽ chơi bà giúp nữa, bà có chơi không?" Đang bé nhìn bà với đôi mắt không khoanh tay chờ.

"Ừ, hôm nào bà rảnh rồi bà sẽ cùng với Johnny chơi game".

Nội chán ngán nhún nhảy của bà Tâm là mình lên sau bước của con cháu xong, bà phải nghe các cháu đàn piano cho bà nghe. Con dâu của bà muợn thế, " ít ra phải để nó khoe thành tích của con nó chơi " bà Tâm nghĩ vậy, bà đâu có thích gì cái nhún nhảy của Tây Phương này, nghe con nhún nhảy là Vội nghe sẽ vậy, đi như nhún nhảy của bước nhún nhảy khi chơi cho bà thi đấu đi như ngỗng gồ. Chơi là bà không biết cháu mình đánh đàn đúng sai, hay dở chơi nào. Không phải chơi riêng gì bà không hiểu cái hay của bài nhạc, con dâu bà chơi hờn chỉ bà, nó có phải là nhún nhảy của nhún nhảy gì đâu, chơi qua thấy con ngỗng ta đàn piano thì cũng muợn cho con mình học đàn vậy. Bà Tâm vẫn chơi phải chơi trước với tiếng đàn của con Tina, Đang Michael và đang Johnny. Lên lên ba đưa cháu nghe rồi từ đó cái đàn và biết đi chơi cho bà chơi nghe. Thôi thì chơi khen vui đi, cho con cái được vui lòng, dù sao cũng là ý kiến con dâu bà, nó muợn cho con cái Văn Võ song toàn, Chơi Kỹ Thi Họa toàn năng toàn mặt.

Bà Tâm thấy đang thì ít nhún nhảy nghĩ tới tiền bạc phí và công lao đưa đón cho mẹ đưa nhún nhảy thêm của con bà thì nhún nhảy. Ngày xưa nuôi con, bà Tâm đâu có phải bận tâm với việc con cái học nhạc, chơi trò chơi Trung Hoa có gì nghe dạy nhún nhảy mà, con bà đã chơi tiếp mang bước nhún nhảy và giở thích cho bà biết thế nào là note Trống, nốt tròn, móc đôi, móc đơn. . . học nhún nhảy tiếp

6 đn l p 9 m i tu n m t gi đ đ nó bi t th ng th c âm nh c r i, nó cũng đã t ng tham gia ban nh c c a tr ng nó kia mà. Bà Tâm ch c n có th thoi, bà không mong con bà ph i tr thành nh c s hay ca s g c . N u nó là thiên tài âm nh c thì t nó đã phát tri n v i s yêu thích c a nó r i.

Còn bây gi bà Tâm đã có l n xót xa khi th y con trai mình đã bu c mi ng than th v nh ng h c phí h c thêm c a các con nó. Bà Tâm an i "Thôi, c cho là cu c đ u t con ."

Còn cu c đ u t thua l hay l i nhi u l i ít, làm sao bi t đ c !

Đn phiên Tina, đ a cháu gái bà mang thành tích v ra khoe v i bà n i. Bà Tâm c g ng nghe đ a cháu gái gi i thích v màu nào thu c lo i nóng, lo i l nh, lo i m . Bà g t gù đ ng ý v i t t c l i i nói c a cháu bà, b n v nào bà cũng khen đ p c . Nó v cái nhà c a nó xanh xanh đ đ , c nh là cái chu ng chim b câu v i nh ng c a s tròn tròn, tuy r ng c a s nhà nó hình vuông kia mà. Ch c t i mình không bi t v h i h a nên bây gi hình vuông ng i ta có th khoanh tròn đ c , nh m kêu g i s t ng t ng c a ng i xem chng. Cũng may mà nó không v bà N i c a nó, n u có, ch c nó s v tóc mình màu vàng nh tóc m y cô Đ m thoi. Bà Tâm v n vui v khen cháu gái v đ p. Đ u gì, cháu bà v n có nhi u ph ng ti n đ phát tri n tài năng h n th h c a bà và b nó, bà ph i nhìn nh n th .

"Còn Michael đâu r i, có gì mang ra khoe v i bà n i không? " con trai bà l n ti ng h i.

Michael, th ng bé m p m nh, tròn tr nh nh t nhà, không lo ng kho ng lèo khèo nh anh ch c a nó. Cái v ph c ph ch c a nó đã t ng làm đ tài trêu ch c c a đám tr , nh ng bà Tâm l i th y thích dáng ng i b b m c a Michael l m. Đó cũng là nguyên nhân khi n bà có nh ng xung kh c v i con dâu.

Bà còn nh l m ch , lúc th ng bé Michael còn nh , bà đã t ng b ng m nó trong khi Th o b n lo cho hai đ a l n. Cái th ng háu ăn đ s , bà cho cái gì thì th ng bé ăn ngay cái đ y. Trông nó đút đ ăn vào mi ng, th y phát th ng. Cái bánh cái k o to đ n đầu, nó ch h mi ng là đút vào g n l n ngay, đã v y nó còn li m mép thom thom làm bà Tâm càng thêm chịu cháu, đ a c cho nó h p k o chocolate.

Nhi u l n con dâu bà lên ti ng ngăn ch n "Má à, nó đang b bác s b t diet đó, đ ng cho nó ăn n a."

R i ti p theo đó là nh ng câu nói th ng th ng c a đ a con dâu đã khi n bà Tâm bu n lòng không ít. Đúng là mình ít h c, không bi t gì v dinh d ng con cái c , ch bi t đ a nào ăn đ c thì mình cho nó ăn. Ngày x a, mình không có đ đ t nhi u đ mua k o bánh cho con ăn, bây gi mình đ th a bánh k o thì th ng cháu l i b c m ăn. Bà th y t i nghi p cho th ng bé c t c l m m i khi nhìn th y h p k o bà mang đ n. L n này đi thăm cháu, bà Tâm không dám mang theo bánh k o làm quà cho cháu n a vì e ng i v i con dâu, r i đâm ra m t vui.

Th ng Michael "Đ " l n ti ng, r i mang ra m t lo t t p hình tô màu c a bà Tâm cho nó hôm tháng tr c.

Nh ng t m hình tô v ngu ch ng ac c a nó khi n cho bà Tâm c m th y vui h n bao gi h t. Bà đã b ra c ngày i ti m bán đ ch i " Toy ' R Us " đ ch n cho cháu món đ ch i, mua cái gì nh ? Mua ba cái súng đ n tàu bay thì ch làm cho nó thêm tính b o l c khi l n lên, mua cho nó trái banh thì đã có l n nó ném banh trong nhà làm v cái bình hoa đ t ti n c a m nó, th ng bé đã b m y roi đánh đít r i. Cũng t i bà n i c , n u không có trái banh bà cho, thì làm sao cháu b đon. Cho cháu cái xe đ p thì l i quá l n so v i cái túi ti n c a bà. Bà đ ng mãi i qu y sách v ch n cho cháu m t quy n t p đ và tô màu dù bi t r ng món quà c a bà s khi n th ng bé ph i làm vi c ch ch ng ph i gi i trí gì c , nh ng bi t đâu là nó thích, bà l m b m nói.

Gi đây bà Tâm hài lòng l m, th ng bé mang t p sách ra khoe thành tích hoàn thành c a nó.

Nhìn nhng trang gi y t p đ vi t ch , nhng bài tô màu, khi n n i vui tràn đ y trong lòng bà. Th y m vui v i các cháu, Hùng nói ngay "Hay là m v v i chúng con cho ti n ."

"M ch đó t ngày đ nh c đ n gi đã quen r i, h n n a cũng là n i k ni m v i b con lúc còn s ng, nên m không mu n r i n i đó." Bà Tâm đáp.

V i n i bà Tâm g n khu ph ch ng i Vi t, n i th t r t ti n đ ng xe bus cho bà đi i.

Bà nhà m t mình không đ đ yên t nh sao? Ch t h p gì cũng là m t ch ng th i.

chung v i con cái là ni m m c c a bà kia mà, nhng bà r t ng i s xung đ t c a hai ng i đàn bà trong cùng m t mái nhà s làm cho con trai bà khó x . Mà làm sao tránh kh i nhng đ ng ch m trong cu c s ng c a hai ng i không cùng máu m . Bà bi t l m ch , nhng m u chuy n c a các b n bà k v nhng khó khăn khi s ng chung v i con cái x Tây Ph ng này, khi mà ng i đàn bà c m quy n bnh trong gia đình là ng i v , không ph i là bà m . Đi u đó là đúng th i. Không gi ng nh nhng ngày xa x a c a th h bà, ng i đàn bà ph thu c vào gia đình nhà ch ng, làm v a lòng m ch ng và các bà cô bên ch ng là đã bi t bao nhiêu n c m t, g p ph i ng i ch ng th ng yêu thì đ kh , còn n u g p ph i nhng ông ch ng bài b c, nghi n ng p, trai gái thì ng i đàn bà ch còn bi t ôm con khóc th i.

"Nhng nhng lúc m đau y u thì làm sao con bi t đ c đ đ a m đi bác s ?" Hùng nhăn nhó h i.

" , con c lo hã, m kh e m nh th này, đau y u v t vnh chóng vánh là qua ngay."

Bà Tâm bi t v s c kho c a mình l m ch , càng ngày s c càng y u đi v i nhng lúc huy t áp c a bà thay đ i đ t ng t, nhng ngày ra v n x i đ t tr ng lu ng rau th m đôi khi bà đã c m th y hoa m t chóng m t. Vào nhà ngh ng i m t chút, r i i ra v n ti p t c vun x i cho các khóm hoa và rau th m. Ni m vui này đã làm bà t t b t quên đi n i bu n đ n đ c c a mình.

Nhng ngày tháng mùa đông thì bà ch t v t h n, b trói chân trong nhà b i tuy t giá khi n cho bà bu n b c h n bao gi h t. Thì bà l i đ ng len ra ng i đan áo dù bi t r ng ch ng bao gi các cháu c a bà a thích cái áo len bà n i đan cho, " This style is too old" con Tina nh xú đã bi t nói th . K nó, tr con mà, đã bi t gì đâu.

"Bao gi thì m đ n k check-up?"Hùng lên ti ng h i.

"M đã đi ki m tra s c kh e cách đây hai tu n r i."

"Sao m không nói s m đ con đ a m đi bác s ."

"Không sao đâu, ngày hè n ng ráo m đi xe bus đ c mà, bao gi tuy t giá h n hay. Th i bây gi con đ a m v . Bao gi m rãnh r i thì đ n ch i v i các cháu."

B t ch t Hùng đ a m t nhìn m , màu tóc b c c a m càng ngày càng b c tr ng nhi u lên, nhng n p nhăn trên m t bà m đã nhi u h n n a, Hùng ch t nh đ n bà Tâm nói đ n cu c h p m t v i các bà b n c a m .

"Con nghe nói bác Ng c h n v i m đi đâu mà."

" , có gì đâu, m ch ng có b n r n gì c nên bác Ng c rũ đi đâu thì đi theo đ n đó. Hai ông bà y đang đ nh h i thăm v ch ng trình nhà già nên rũ m đi đ n đó xem th nào."

Hùng cao gi ng h i " M nghĩ sao mà m i mu n vào n i đó, hay là chúng con đã làm đi u gì không vui lòng m ?"

Bà Tâm t t n " Con , không ph i là m b o các con sai qu y th này th n , nhng ng i l n tu i có nhu c u c a h con . H n con còn nh bác B o không, hôm tu n tr c m m i đi thăm bác B o n m trong b nh vi n."

"Bác y ra sao, con v a m i g p bác y ngoài ch hôm tu n r i đây mà."

" , thì cũng là v y đó, ng i đang kh e m nh th kia, ai ng bác y ngã q y trong lúc làm v n.Cũng may là có hai ông bà hàng xóm đang đ ng s n bên c nh trông th y, v i vàng gi i c p c u cho. Đ a vào nhà th ng thì h b o là b stroke, may là đ a vào c p c u k p th i nên

Hóa ra s ra đi c a ông ch ng mình th mà t t, ra đi trong nh nhàng s ch s , ch ti c là nhanh chóng quá, ông không k p nói i nào v i v con.

"M à, th ng Vinh có th ng hay phone v cho m không? Có l n con g i đi n tho i cho nó nh ng v nó nói r ng nó sang Nh t công tác vài tu n nên không có nhà." Hùng lảng tránh v n đ ch c a m mình b ng cách h i sang đ a em trai.

Nh c đ n Vinh, bà Tâm th y th ng th ng con l n đ n i đ i, mang ti ng t t nghi p Đ i h c nh ng ra tr ng trong th i k kinh t khó khăn, đ y đ y th t nghi p, khi đ c m t công ty i ti u bang khác ch p nh n, th là th ng bé mau mau ch y sang đ y nh n vi c và r i c i v , c m r luôn v vùng đó. Bà Tâm đã có l n sang thăm con, bà ch ng th nói chuy n v i cô con dâu ng i Đài Loan câu nào c . C hai đ u ph i nh đ n Vinh làm thông đ ch m i khi mu n nói v i nhau câu nào, thôi cũng đ c đi, nói ít thì đ đ ng ch m.

Con v nó trông ngoan ngoãn hi n lành, gái Đài Loan có khác, đôi m t m t mí, nh và dài , h i x ch lên, c ng v i n c da tr ng c a ng i ph ng B c trông cũng khá xinh x n, thêm vào i phát âm c a ti ng Quan Tho i nh chim riú rít ch không n ào nh ti ng Quăng Đông. Nghe con trai bà k i là chúng nó g p nhau i làm vi c, cô ta là dân du h c đ n làm thi n nguy n. Tuy không cùng ngôn ng v i nàng dâu nh ng bà Tâm r t hài lòng v s c x c a v Vinh, có th là bà v i v ch ng nó ng n ngày nên ch a đ ng ch m chẳng? Nh ng thái đ m m m ng i ch thi p c a nàng dâu Đài Loan làm bà Tâm c m th y quý m n cô gái này.

" , nó b n r n đi su t n i này n i khác, t i nghi p cho v nó i nhà lo đ th vi c c nh là Chinh Ph v y. Th ng khi nào th ng Vinh i nhà thì nó hay g i đi n tho i cho m vào cu i tu n, nh ng mà m y khi nó đ c i nhà, ch làm c a nó c g i nó đi làm vi c n c này n c n , th t là cái s nó v t v ki m ăn. M cũng lo cho v ch ng nó, c cái ki u xa nhau hoài th này, v nó s qu u c r i nhà c a m t vui. "

"Ôi, h i đâu mà m lo xa v y, con th y c nh th là hay, th nh tho ng đi làm xa r i i tr v nhà v i v con m i th y gia đình là quý, ch ngày ngày ra vào g p m t không khéo l i tr nên nhàm chán" S m gi n v câu nói suông mi ng c a mình , Hùng v i ti p l i "Con nói ch i th thôi."

"T i nghi p v th ng Vinh con , v a r i nghe đâu m y đ a nh ùa gi n sao đó, th ng l n b tr t té ngã b đ u, ph i vào b nh vi n khâu m y mũi kim, trong lúc y thì ch ng nó không có i nhà. Nó ph i ch con đi c p c u, nh ng i hàng xóm trông giùm cho đ a nh ."

Nghĩ đ n đ a cháu n i đang s ng i M , bà Tâm th y bùi ngùi. Con mình l y v ngo i qu c thì coi nh m t đi ti ng nói i th h sau r i b i l ng i ta nói "Ti ng M Đ " ch có ai nói là Ti ng Cha Đ bao gi ãu. V nó là ng i Đài Loan thì ít nhi u gì con nó s nói ti ng Mandarin, đ gi con nó nói đ c ti ng Vi t. Ch c đây r i đ a nh s có ba ngôn ng trong nó, ti ng b n x , ti ng c a m , ti ng c a cha, không bi t ti ng nào là ti ng nó bi t ít nh t, bà t h i.

"M y đ a nh i nhà v n đi h c ti ng Vi t cu i tu n đ y ph i không h con?" Bà Tâm h i.

"Vâng, chúng nó v n đi h c đ y m . " Hùng tr l i.

Bà Tâm nh nh nói "Con , còn có đ i u ki n h c ti ng Vi t thì c ti p t c cho lũ tr theo h c, đ c ch nào hay ch n y, ch không mai này nó không bi t nghe, không bi t nói ti ng Vi t thì làm sao v ch ng con hi u đ c con cái đ mà răn đ y chúng. Tr ng h c ch đ y ph n nào v ki n th c chuyên môn, ch làm sao đ y đ c, truy n đ c nh ng kinh nghi m c a đ i s ng. M t ti ng nói là m t đi ngu n g c c a mình, con . "

"Vâng, nó h c đ c ch nào hay ch n y, con c g ng đ a m y đ a nh đi h c." Hùng g c g t đ u.

"Thôi, t i tr i r i, con đ a m v bên nhà, k o i khuya. Quá gi c, m không ng đ c."

"Đ vâng, con ra xe đây." Hùng tr l i.

Bà Tâm đứng nhìn bóng c theo Hùng ra bãi đậu xe.

Bên ngoài, trời đã tắt nắng, những vệt mây màu vàng đỏ đang nằm vắt ngang trên nền trời như đang muốn kéo thêm thời gian cho một buổi chiều. Xa xa ráng mây tím như bóng màn kéo che nền trời, những tia nắng chiều yếu ớt không nín kéo níu buổi ngày trời nải cho mùa hè như Bác Má.